

Žemaitėška ruoda

Ka rokoujamuos žemaitē,
Sovalkietē galvas kraipa
Nė žuodelė nesopratė,
– Rėk vertiejė, – tepasaka.

Mūsa ruoda – poikė, gražė,
Nė i vėina nepanaši.
Mūsa ruoda – gėrės uoš,
Ežerā žemelė pouš!

Opiu vingė kap gīvatės
Raituos tarp kalvu, pamatės
Apsikriuoksi nu grožībės
Žemaitėjės omžinībės.

Mūsa torts – žemaitiu būds.
Daukonts sakė, kad ons drūts!
Tad ər būkem kap tėti kūlė,
Kor pri Bartovuos sogolė.

Nežmėrškem, kas mes esam!
Diel tuo koram, eilės rašiom.